

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116200040
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116200040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobkyne G. F.G., H.. XX.X.XXXX, R. XXXX/X, R., zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátska kancelária, Urbánkova 1562/6, Košice, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia 680 € a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 34C/1/2016-56 zo 17. júna 2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 680 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd určil, že zmluvná podmienka v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 903400095 uzavretej medzi žalovaným a žalobkyňou dňa 27.6.2014 v časti poplatku - „administratívny poplatok“, ktorá zahŕňa náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (II. výrok). Žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 366,92 €, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Monika Marjanovič, advokátska kancelária, Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (III. výrok). Žalovaný je povinný uhradiť súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 40,50 € na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (IV. výrok).

2. Vychádzal z toho, že žalobu žalobkyňa odôvodnila najmä tými skutočnosťami, že so žalovaným uzavrela dňa 27.6.2014 Zmluvu o úvere č. 903400095. Na základe zmluvy jej poskytol žalovaný úver vo výške 700 €. Celkové náklady spojené s poskytnutým úverom sú vo výške 680,- Eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovanému uhradiť predstavovala sumu 1.380 €. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 23,22 %, čo predstavuje 162,54 € poskytnutého úveru a administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 537,46 €, RPMN 97,14 % a priemerná RPMN 45,02 %. Už na prvý pohľad ide o veľmi úžerný poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Administratívny poplatok 537,46 € predstavuje 76,78 % hodnoty poskytnutého úveru. Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľný. Neúmerne vysoký poplatok je v rozpore s dobrými mravmi. Poukazuje na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája 2010 č.k. AZ 17 U 192/2010 „ Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich

neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/10/2015-60 zo dňa 14.7.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prešove č.k. 17C/12/2014-35 zo dňa 1.10.2014, v zmysle ktorého súd určil, že administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 802002030 zo dňa 25.8.2013 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú upravené v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dikcii § 9 ods. 2 písm. k/. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa výpočtu, by pri údajoch uvedených v predmetnej zmluve - výška poskytnutého úveru jej vyplateného v sume 700 € a 12 dohodnutých splátok vo výške 115 € predstavovala 305,73 % a nie v zmluve uvedených 97,14%. Uzavrela so žalovaným Dohodu o plnení v splátkach dňa 27.6.2014, s tým, že dlžnú sumu 1.380 € uhradí v 12 mesačných splátkach po 115 €. V Dohode o plnení v splátkach je uvedená RPMN 305,74 %, pričom v zmluve o úvere je uvedená RPMN 97,14 %, Má za to, že ide o klamanie a zavádzanie spotrebiteľa, kde pri uzatváraní zmluvy o úvere nebol informovaný o presnej výške RPMN. Zároveň dňa 27.6.2014 podpísala Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde j v bode 3 uvedená RPMN 97,14 %. Má za to, že ide o klamanie a zavádzanie spotrebiteľa, kde pri uzatváraní zmluvy o úvere nebol informovaný o presne výške RPMN.

3. Súd citoval §§ 11 ods. 1, písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z.z., §§ 52 ods. 1, 2, 53 OZ a dôvodil, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalobkyňa bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a/ zákona). Žalovaný uzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, čo je zjavné z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom okrem iného je aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Predmetná zmluva má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. d/ citovaného zákona, pretože žalobkyňa sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. b) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovanému tak zo zmluvy vznikol nárok len na úhradu istiny vo výške 700 €. Vzhľadom k uvedenému, sa považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Vzhľadom ku skutočnosti, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, bezdôvodné obohatenie si uplatnila vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom 700 € a zaplatenou čiastkou 1.380 €, teda 680 €. Zmluva, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 700 € obsahuje poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 517,46 € ako administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Na podporu svojich tvrdení predkladá súdu Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.01.2016, č.k.: 9Co/379/2015-80, ktorým bol potvrdený Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 09.04.2015, č.k.: 9C/37/2015-44 v obdobnej veci. Zároveň poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.04.2016, č.k.: 5Co/479/2015-69, ktorým bol potvrdený Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29.04.2015, č.k.: 11C/37/2015-38 v obdobnej veci. V predmetných súdnych rozhodnutiach bol administratívny poplatok žalovaného súdom určený ako neprijateľná zmluvná podmienka, a teda neplatná.

4. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný, preto dôvodil, že aj podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095,21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku Slovenskej republiky z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie a je záväzná pre Slovenskú republiku vstupom do Európskej únie dňa 1.5.2004. V zmysle čl. 4 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len Smernice, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu

tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

5. Súd citoval § 153 ods. 3 O.s.p. ako aj vysvetľoval, že podľa ust. § 153 od. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve. Účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí dňa 27.6.2014 zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však má úverová zmluva charakter spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľským úverom je v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné úverovú zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanému túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a dlžník - spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť voči dlžníkovi - spotrebiteľovi určite, prehľadne a zrozumiteľne informovať spotrebiteľa o všetkých náležitostiach, ktorá spotrebiteľská zo zákona musí obsahovať. Primárnemu účelu spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana, potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Podľa názoru súdu aj v časti výšky úrokovej sadzby je úverová zmluva v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú úroky príslušenstvom pohľadávky, avšak pokiaľ boli tieto aj dohodnuté v zmluve, tak dohoda nesmie odporovať ustanoveniu § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čiže nesmie odporovať dobrým mravom a v tomto prípade výška úrokovej sadzby 23,22% ročne je v rozpore s dobrými mravmi, keďže v čase uzatvárania úverovej zmluvy výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch do 1 roka (zmluva bola uzavretá dňa 27.6.2014 pri dohodnutej konečnej splatnosti úveru dňa 14.6.2015) predstavovala 6,82% ročne, a teda pokiaľ v zmluve medzi účastníkmi bola stanovená výška úrokovej sadzby na 23,22% ročne, tak to jednoznačne odporuje dobrým mravom, a preto v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka je v tejto časti zmluva neplatná. V prípade neplatnosti zmluvy v časti dohodnutej úrokovej sadzby potom zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ako jednu z náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže chýbajúcu časť zmluvy nahradiť úrokovou sadzbou v tom čase platnou pre úvery), a preto podľa ust. § 11 ods. 1 citovaného zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to aj s poukazom na skutočnosť, že pri neplatnosti zmluvy v časti úrokovej sadzby je potom aj nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Treba prisvedčiť žalobkyni, že bolo klamlivé zo strany žalovaného uvedenie RPMN, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN vo výške 97,14 % a v dohode o plnení v splátkach je uvedená výška RPMN 305,74%. RPMN spotrebiteľského úveru musí byť dojednaná jasným, zrozumiteľným, presným spôsobom, neumožňujúcim špekulácie o jej výške, čo uvedené zmluvné dojednania nespĺňajú. Závazkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne pri splnení predpokladov: vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného na strane povinného (obohateného), k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe

právných skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka), vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávnený), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospachu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neupravuje. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí

1. plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
2. plnenie z neplatného právneho úkonu,
3. plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
4. majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
5. bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť, neplnil, a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

Keďže úver poskytnutý žalobkyni je potrebné považovať pre chýbajúce obligatórne vyššie uvedené náležitosti za bezúročný a bez poplatkov, tak žalobkyňa, ktorej bol úver poskytnutý vo výške 700,- Eur by mala žalovanému vrátiť sumu predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom zo strany žalovaného a uhradenou sumou zo strany žalobkyne. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou v konaní vyplýva, že žalobkyňa uhradila zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu 1.380 €. Možno tak konštatovať, že žalobkyňa v konečnom dôsledku žalovanému uhradila viac ako mala, teda na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 680 €. Podľa ust. § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Dôvodná je aj žaloba žalobkyne v časti vyslovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v súlade s ust. § 153 Občianskeho súdneho poriadku týkajúcej sa administratívneho poplatku vo výške 537,46 €. Administratívny poplatok dojednaný v zmluve predstavuje navýšenie celkových úhrad za úver o 76,78%. Požadovanú úhradu administratívneho poplatku súd aj v súlade s ustálenou judikatúrou považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, lebo dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pre poplatok zo spotrebiteľského úveru je nutné, aby sa ním platilo za skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Žaloba o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky má svoje opodstatnenie s poukazom na ust. § 53 od. 1 Občianskeho zákonníka. Administratívny poplatok vo výške 537,46 €, ktorý navyšuje úver k poskytnutej sume spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože chýba špecifikácia presného spôsobu výpočtu jeho výšky, odôvodnenia a je v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so Smernicou o nekalých obchodných podmienkach. Každá nekalá podmienka sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi. Z vyúčtovania trov právnych služieb zo dňa 17.6.2016 vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania vo výške 366,92 €, keď vychádzala z uplatnenej pohľadávky titulom bezdôvodného obohatenia v súlade s ust. § 10 ods. 1 vyhlášky, ale si ich neuplatnila titulom určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, a preto súd rozhodol v súlade s týmto vyúčtovaním, preto jej súd priznal 366,92 €. Podľa ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvoze manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, žalovaný tak ako odporca zaplatí poplatok za žalobu.

6. Žalovaný v odvolaní navrhol, aby odvolací súd podľa § 391 ods. 1 CSP v platnom znení rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalovaný žiadal úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania. O. i. uviedol, že následne dlžník požiadal v tej istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára - Dohody o plnení v splátkach. Dlžník bol dňa 27.6.2014 s predmetom Dohodou oboznámený, na znak čoho ju podpísal a preto mal vedomosť aj o existencii náležitostí, ktoré v nej následne boli uvedené. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť celkovú čiastku v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 115 €, vždy k 14. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 14.7.2014. Každá uvedená splátka bola prednostne započítaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Každý klient je o tom informovaný ústne. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené, prerozdelenie splátky. Navyše veriteľ ako jeden z mála používa takýchto spôsob započítavania, a to v prospech dlžníka. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 903400095 zo dňa 27.6.2014 je odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 517,46 € čo predstavuje RPMN vo výške 97,14 %. V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška

priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 45,02 %.

7. Žalobkyňa sa vo vyjadrení vyjadrila tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá podľa zákona 129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch. V predloženej zmluve chýbali náležitosti uvedené v §9 zákona č. 129/2010 Z.z., a to podľa §11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dikcii §9 ods. 2 písm. k).

8. Vzhľadom ku skutočnosti, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, bezdôvodné obohatenie si žalobkyňa uplatnila vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom 700 € a zaplatenou čiastkou 1 380 €, teda 680,00 €. Zmluva, ktorou bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 700,00 € obsahuje poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 517,46 € - administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Naliehavý právny záujem žalobcu - spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§53 a Občianskeho zákonníka). Takýmto určením sa napĺňa cieľ Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Naliehavý právny záujem je daný aj z dôvodu právnej istoty v otázke skutočnej výšky dlhu. Preto ho spotrebiteľ nemusí preukazovať.

9. Podľa čl. 2. písm. a) smernice 93/13/EHS, na účely tejto smernice „nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3“. Podľa čl. 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa ". Podľa čl. 6 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách „členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich národného práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok". Súdny dvor judikoval, že existuje „nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalosť zmluvných podmienok a preto sa musí súd aj bez návrhu zaoberať nekalými podmienkami. Poukazujem na rozsudky v spojených prípadoch Oceano grupo editoriale, Godard 51.61, Mostaza Claro 51.25-28, Pannon, uznesenie POHOTOVOSTĚ C-76/10, 51.49- 51. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva priamo zo zákona (§ 3 zákona 5. 250/2007 Z.z.) oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa určovacou žalobou neprijateľnosti zmluvných podmienok bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Je to dôsledok zákonom stanovenej ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Vzhľadom k tomu, že okresný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhujem, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Košice I., č. k. 36C/1/2016 zo dňa 17.06.2016 ako vecne správny podľa § 387 Civilného sporového poriadku potvrdil. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 91,73 € bez DPH (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného 66,00 € (§11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) + 17,15 € (tarifná hodnota veci 680 €, úkon 51,45 €/3=17,15 € v súlade s §13 ods. 3) + režijný paušál á 8,58 €) na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Monike Marjanovič, IBAN: SK50 7500 0000 0040 1941 2396, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

10. Odvolací súd postupom podľa § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnutý rozsudok a verejne vyhlásil rozsudok, keď tento potvrdil ako vecne správny podľa § 387 CSP, lebo sa aj s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje.

11. Žalovaný v odvolaní neoznačil žiaden dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný- nebol súdom prvej inštancie vykonaný. Preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a

chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas sporu najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas sporu najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú strany sporu na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu sporu práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

15. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a výstižne vyrovnal.

16. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, zároveň sú dané odpovede na odvolacie námietky vo vyjadrení žalobkyne č. I. 88 - 90, s ktorým vyjadrením súhlasí aj odvolací súd a ktoré zodpovedá ustálenej súdnej praxi.

17. Je potrebné dodať, že v prejednávacom spore bolo v prvom rade potrebné vziať na zreteľ, či svojím charakterom išlo určovacou žalobou podľa § 80 písm. c) O.s.p. (určenie, či tu vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem), teraz upravený v § 137 písm. c) CSP.

18. Odvolací súd potvrdil rozsudok podľa § 387 CSP a o trovách odvolacích rozhodol podľa § 396 CSP (vyjadrenie žalobkyne nie je účelné v odvolacom konaní z hľadiska navýšenia trov konania).

19. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.